

ΕΙΔΗ ΤΟΥ ἄν

	ΘΕΣΗ ΤΟΥ ἄν	ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΥΠΟΘΕΤΙΚΟ [άρνηση <i>μή</i>]			
Εισάγει υποθετικές ή εναντιωματικές	◀ Πρώτη λέξη της πρότασης.	◀ Πάντα με υποτακτική και σε σχέση με την απόδοση μας δίνει υποθετικό λόγο του προσδοκωμένου ή της αόριστης επανάληψης στο παρόν και μέλλον.	▶ Ἄν ἡμῖν ἀρέσκη ἡ παρασκευή, ψηφίσασθε. ▶ Ἄν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιος ὁ λόγος φαίνεται.
ΑΟΡΙΣΤΟΛΟΓΙΚΟ [άρνηση <i>μή</i>]			
Εισάγει: • χρονικοῦποθετικές • αναφορικοῦποθετικές • τελικές • πλάγιες.	◀ Δεύτερη λέξη της πρότασης. ◀ Προηγείται: • χρονικός σύνδεσμος • αναφορική αντωνυμία • αναφορικό επίρρημα • τελικός σύνδεσμος	◀ Πάντα με υποτακτική • Ἐχουμε και εδώ λανθάνοντα υποθετικό λόγο, όπως και στην περίπτωση του υποθετικού ἄν .	▶ Τὰ δὲ ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα. ▶ Ὅποια ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη ἐστὶ καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. ▶ Τὰς ἀρετὰς ἐπιτηδεύομεν ὅπως ἂν διάγωμεν. ▶ Τοῦτο αὐτὸ νῦν δίδασκε, ὅπως ἂν ἐκμάθω.
ΔΥΝΗΤΙΚΟ [άρνηση <i>οὐ</i>]			
	◀ Ποτέ πρώτη λέξη αλλά μετά το ρήμα. ◀ Πριν από το ρήμα, αν προηγούνται ισχυρά τονιζόμενες λέξεις όπως, <i>πῶς ἄν, ὅς ἄν, οὐκ ἄν, δικαίως ἄν, πρὶν ἄν, τίνες ἄν</i> κ.ά.	◀ με οριστική ιστορικών χρόνων. ◀ με ευκτική όλων των χρόνων εκτός μέλλοντα. ◀ με ειδικό απαρέμφατο (εκτός μέλλοντα). ◀ με μετοχή (επιθετική, κατηγορηματική, αιτιολογική).	▶ Εἰ μὴ πατήρ ἦσθα, εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. ▶ Βία οὐτ' ἂν ἔλοις οὔτε κατάσχοις (ἄν) φίλον. ▶ Κῦρος, εἰ ἐβίωσεν, ἄριστος ἂν δοκεῖ γενέσθαι. ▶ Ἐπιδείξω τοῦτον δίκην δόντ' ἂν τὴν μεγίστην.

☞ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

☞ Το δυνητικό ἄν επαναλαμβάνεται δυο και τρεις φορές, αν μεταξύ αυτού και του ρήματος παρεμβάλλονται άλλες λέξεις.

Ὡστ' ἄν, εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμι ἄν.

☞ Το δυνητικό ἄν μπορεί να παραλειφθεί, όταν εννοείται εύκολα.

Βία οὐτ' ἄν ἔλοις οὔτε κατάσχοις (ἄν) φίλον.

Ποῖα δὲ πόλεις νομίμως ἂν οἰκήσειαν; Ποῖοι οἴκοι (ἄν) σωθείσων.

- ☞ Το δυνητικό απαρέμφατο και η δυνητική μετοχή ισοδυναμούν με δυνητική οριστική ή δυνητική ευκτική ανάλογα με τα συμφραζόμενα (δες πλάγιο λόγο: ανάλυση δυνητικού απαρεμφάτου και μετοχής).
*Δοκεῖ μοι τῆς πενίας τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος μόνος ἂν ἐπιδείξαι (ἐπιδείξειε ἂν).
 Εὖ ἴστε μηδὲν ἂν ἐπιχειρήσαντα ... εἰ ἑώρων ... (ἂν ἐπεχειρήσα).*
- ☞ Το δυνητικό ἂν, όταν βρίσκεται σε πρόταση με **δοξαστικά ρήματα** ή το **φημί** δεν αναφέρεται σ'αυτά αλλά κυρίως στο απαρέμφατο που εξαρτάται απ'αυτό.
Νῦν δὲ δὴ τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν;
- ☞ Το αοριστολογικό ἂν ποτέ δεν ακολουθεί τον τελικό σύνδεσμο **ἵνα**. Όταν συμβαίνει αυτό η πρόταση είναι αναφορικούποθετική.
Πατρις πᾶσα, ἴν' ἂν πράττη τις εὖ (όπου...)
- ☞ Πολλές φορές το ἂν μετά από αναφορικές αντωνυμίες ή επιρρήματα δεν είναι αοριστολογικό αλλά δυνητικό.
Ἐπειτα οὐ μόνον τοὺς λόγους οὗς ἂν ἕκαστος εἴποι πρόιστε, ἀλλὰ...

ΑΣΚΗΣΗ   **Να χαρακτηρίσετε το είδος του «ἂν» και να δηλωθεί πού ανήκει.**

- 1) *Τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ λύουσ' ἂν εἴθ' ἄπτουσα προσθείμην πλέον;* .....
- 2) *Οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.* .....
- 3) *Φεύγουσι γὰρ τοι και οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἦδη τὸν ἄδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.* .....
- 4) *Ὅμως και τούτων ὑπαρχόντων οὐκ ἂν ἀποσταίην ἂν διενοήθην.* .....
- 5) *Οὐ μείζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτ' ἀγαθόν.* .....
- 6) *Ὅθεν δὴ κακὸν αὐτοῖς ἂν τι γενέσθαι προσδοκῶσι, τοῦτο ἀνελεῖν βουλήσονται.* .....
- 7) *Οὗτος οἶδεν ὅτι ὅσω ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστν και τὸν Πειραιᾶ, θάπτον τῶν ἐπιτηδειῶν ἔνδειαν ἔσσεσθαι.* .....
- 8) *Ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ Λακεδαιμονίους ἔπεσθαι και κατὰ γῆν και κατὰ θάλατταν ὅποι ἂν ἠγῶνται.* .....
- 9) *Ἐπειδὴν μέντοι τοῦτο γένηται, ἠγησόμεθα.* .....
- 10) *Ἄν αὐτῷ διδῶς ἀργύριον και πείθης ἐκείνον, ποιήσει και σὲ σοφόν.* .....
- 11) *Τούτου δ' ἂν ἐπιτύχοις, εἰ λήγεις τῶν πόνων ἔτι πονεῖν δυνάμενος.* .....
- 12) *Ὅποτέρων δ' ἂν δικασθῆ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους ἠθέλον κρατεῖν.* .....
- 13) *Εἰ μὴ πατήρ οἶσθα, εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.* .....
- 14) *Δι'ὅ και οἱ πατέρες τοὺς υἱεῖς, κἂν ὦσι σώφρονες, ὅμως ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων εἴργουσι.* .....
- 15) *Ἐπειδὴν τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιώσιν, ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγούς θεράποντας ἐφιστᾶσι.* .....
- 16) *Εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε.* .....
- 17) *Και γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθης, σεαυτῷ συνειδήσεις.* .....
- 18) *Οἶονται τοὺς ἀχαρίστους και περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν.* .....
- 19) *Δεῖ δὲ ὑμᾶς ἐξηγεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ὅπως ἂν τάχιστά τε και μάλιστα βλάπτωμεν τοὺς πολεμίους.* .....

20) Όταν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς προσήκει σκοπεῖν. ....

ΟΜΑΔΑ Β'

- 1) Ἄν τι λέγῃς παρὰ ταῦτα, μάτην ἐρεῖς. ....
- 2) Τῷ ἀνδρί, ὃν ἂν ἔλησθε, πείσομαι. ....
- 3) Οὐδὲν ἂν ἀκούσαιτε ἡδέως ἀγαθὸν παρὰ Θηβαίων. ....
- 4) Σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτόν. ....
- 5) Εἰς Θήβας ἡμᾶς πέμψον, ἂν πως διακωλύσωμεν. ....
- 6) Ἦιδεσαν τὴν πόλιν μάλιστ' ἂν ὀργισθεῖσαν. ....
- 7) Οὐκ ἂν δύναιο μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν. ....
- 8) Καὶ πόσα ἂν ἤδη οἶμι μοι χρήματα εἶναι, εἰ συνέλεγον χρυσίον. ....
- 9) Ἄν ἡμῖν ἀρέσκη ἢ παρασκευή, ψηφίσασθε. ....
- 10) Γινώσκομεν ὅτι, ὅπου ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθα ἂν καὶ σώζεσθαι. ....
- 11) Όταν τις πλείστα ἔχη, πλείστοι φθονοῦσι. ....
- 12) Ἄκουσον, ὡς ἂν μάθῃς. ....
- 13) Οἱ τύραννοι ὃν ἂν βούλωνται πλούσιον παραχρῆμα ἐποίησαν. ....
- 14) Κἂν ὀρῶσι ὑμᾶς ἀθύμους, πάντες κακοὶ ἔσονται. ....
- 15) Ἐβούλετ' ἂν γενέσθαι τὴν πόλιν τῆς περιορακίας ταῦτα γιγνόμενα, ἧς ἂν Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους καὶ Ἀργείους θείημεν. ....
- 16) Εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων. ....
- 17) Δοκεῖ μοι Ἀρτεμισία βούλεσθαι ἂν ὑμᾶς λαβεῖν τὴν νῆσον. ....
- 18) Οἶδα αὐτοὺς ἐλευθέρους ἂν ὄντας, εἰ τοῦτο ἔπραξαν. ....
- 19) Θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις. ....
- 20) Ὁ παῖς μὴ ἐλθόντος τοῦ ἱατροῦ ἀπέθανεν ἂν. ....